

σκυτάλη

σκυτάλη, η, ουσ. [<αρχ. σκυτάλη], η σκυτάλη·

- *παίρνω τη σκυτάλη*, αναλαμβάνω από κάποιον να συνεχίσω το έργο του: «επειδή ο πατέρας του βγήκε στη σύνταξη, πήρε τη σκυτάλη ο γιος του στο εργοστάσιο»·

- *παραδίνω τη σκυτάλη*, αφήνω κάποιον να συνεχίσει το έργο μου: «επειδή βγήκα στη σύνταξη, παρέδωσα τη σκυτάλη των εργασιών μου στο γιο μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας